

KATEHEZA FEBRUAR 2026

Tema: Dejavnja ljubezen – edina, ki nikoli ne mine

1. Uvod

»Začnimo, bratje, služiti Gospodu Bogu, ker smo doslej komaj kaj ali zelo malo koristnega naredili.« (sv. Frančišek Asiški)

Sveti Frančišek nas s temi besedami vabi k nenehni prenovi srca in dejavni ljubezni. Kristjan ni nikoli "gotov", niti v svojem poklicu, niti v služenju, niti v ljubezni. Ljubezen ni čustvo ali nagib, temveč vedno znova odločitev za služenje Bogu in bližnjemu, ne glede na starost, položaj ali utrujenost. Tudi če mislimo, da smo »svoje že naredili«, nas Božja ljubezen vedno znova kliče v življenje, v služenje, v darovanje. Nikoli ni prepozno začeti znova, nikoli ni prepozno, da začnemo ljubiti.

2. Svetopisemski odlomek

1. Jn 3, 16-18

Ljubezen spoznavamo po tem, da je On dal življenje za nas. In tako smo tudi mi dolžni dati življenje za brate. Kako more Božja ljubezen ostati v človeku, ki ima premoženje tega sveta in vidi, da je brat v pomanjkanju, pa zapira svoje srce pred njim? **Otroci, ne ljubimo z besedo, tudi ne z jezikom, ampak v dejanju in resnici.**

3. Sveti Frančišek in njegova pisma vernikom

Pismi vernikom, Prvo in Drugo, sodita med najpomembnejše zapise sv. Frančiška Asiškega, ker sta naslovljeni ne le na brate njegovega reda, ampak na **vse ljudi, ki želijo živeti evangelij**. V njih ne nastopa kot ustanovitelj reda, temveč kot **brat med brati**, ki deli svojo izkustveno modrost o življenju z Bogom. Za Frančiška je bil njegov redovni poklic preprost, a zahteven: **živeti evangelij brez popuščanja**. Pismi vernikom sta zato kratek, vendar močan povzetek njegovega duhovnega pogleda, zlasti glede **dejavne ljubezni**, ki je edini pravi dokaz vere.

Izsek iz Prvega pisma vernikom

"In vsi, ki ljubijo Gospoda z vsem srcem, dušo in umom ter bližnjega kakor sebe in sovražijo svoja telesa z njihovimi pregrešnimi nagnjenji in prejmejo telo in kri našega Gospoda Jezusa Kristusa ter rodijo sadove, vredne pokore..."

Ta odlomek povzema Frančiškov pogled na resnično ljubezen: je celostna, predana in dejavna. Ljubezen do Boga se povezuje z odmikom od grešnih navezanosti, ljubezen do bližnjega pa se pokaže v sadovih pokore – v dejanjih dobrote, usmiljenja in služenja.

Izsek iz Drugega pisma vernikom

"In ljubimo svoje sovražnike in delajmo dobro tistim, ki nas sovražijo. Blagor tistim, ki prenašajo preizkušnje in nadloge v miru, kajti nad njimi bo Gospod izlil svoj blagoslov."

Tu je Frančišek posebej močan. Iz ljubezni dela zapoved, ki presega naravno sposobnost človeka. Ljubiti sovražnike pomeni posnemati Kristusa. Prenašati nadloge v miru, pomeni popolno zaupanje v Boga. To je bistvo njegovega sporočila: ljubezen, ki se ne umakne pred težavo, je tista, ki nikoli ne mine.

Frančišek se v obeh pismih sklicuje na Jezusovo zapoved: *"Ljubi Gospoda, svojega Boga, z vsem srcem, z vso dušo in z vso močjo"* ter *"Ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe"*. Vendar se tu ne ustavi. Zanj ljubezen ni abstrakten pojem, ne čustvo, niti pobožni občutek, temveč **dejanje, življenjska drža**, ki se preverja v vsakodnevnih odnosih.

Njegovo osnovno vodilo je: **Vera brez del je mrtva. Ljubezen brez konkretnih izrazov ni ljubezen.**

Frančišek ne uvaja novih teoloških teorij; preprosto zahteva, da kristjani živimo evangelij tako, kot so ga živeli apostoli in prvi kristjani: v preprostosti, usmiljenju, odpuščanju, zvestobi in služenju.

4. Vsebina in razlaga dejavne ljubezni

Apostol Pavel nam razodeva, da je ljubezen večna, ker ima svoj izvor v samem Bogu. Vse, kar je minljivo – darovi, sposobnosti, znanje, lepota, zdravje – ima svoj čas. Le ljubezen ostane. Ljubezen je dejavna, ker je živa, izraža se v pozornosti, usmiljenju, služenju, odpuščanju.

Dejavna ljubezen se ne meri v velikih projektih, temveč v zvestobi drobnim vsakdanjim dejanjem. V potrpežljivem prenašanju bližnjega, v potrpežljivem poslušanju bližnjega, v spoštljivem odnosu do sočloveka, v pripravljenosti odpustiti in začeti znova... V konkretnem nujenju pomoči bližnjemu, pri hišnih opravilih v našem domu, v skrbi za bolnega družinskega člana, brata, sestro, v vsakdanjih malenkostih, ki jih zlahka prezremo... Sveti Frančišek nas uči, da je ljubezen najmočnejše orodje prenove sveta. Ljubezen ne čaka idealnih pogojev – deluje tu in zdaj, znotraj danosti.

Sveti Frančišek je to razumel na zelo konkreten način. Ko se je po izkušnji prejetih stigem na gori La Verni vrnil k bratom, ni iskal miru zase, ampak je malo pred smrtjo bratom rekel: **»Začnimo, bratje, služiti Gospodu Bogu, ker smo doslej komaj kaj ali zelo malo koristnega naredili«** in tako ponovno začel služiti gobavcem. Ljubezen, ki jo je živel, ga je gnala k dejanjem – k preprostemu, a resničnemu služenju.

In končno, tudi mi smo Božji dar, dar Ljubezni, zato moramo ljubiti sebe. Naše življenje je dar, ki ga ne smemo zavreči, niti zadržati zase. Ljubezen pomeni ta dar unovčiti in vračati – Bogu v hvaležnosti in molitvi, ljudem v dobroti in služenju, stvarstvu v skrbi in spoštovanju. In tako, kdor ljubi, ne živi več zase, temveč za drugega. Tak človek uresničuje Božji načrt, ki pravi: »**Po tem bodo spoznali, da ste moji učenci, če boste imeli ljubezen med seboj.**« (Jn 13,35)

5. Kako vključiti dejavnost ljubezni v vsakdanjo molitev in bogoslužje?

1. **Vsakodnevna hvalnica ljubezni** – pri osebni molitvi se spomni konkretne osebe, ki si ji ali bi ji lahko tisti dan izkazal ljubezen.
2. **Molitev za brate in sestre** – vsak večer pri molitvi dodaj zahvalo za brate in sestre in prošnjo, da bi znali ljubiti dejavno.
3. **Gesta pri bogoslužju** – pozdrav miru z zavestjo, da iz srca podarjaš mir in ljubezen.
4. **Evharistija kot šola ljubezni** – obhajilo je največji izraz dejavne ljubezni: Kristus, ki se daruje, nas vabi, da tudi mi postanemo dar.

6. Osebna vprašanja za premišljevanje in pogovor v skupini

1. Kako v mojem vsakdanu postaja ljubezen dejavna – v mislih, besedah, dejanjih?
2. Kje najdem izgovore, da ne ljubim ali da ne služim?
3. Kdo mi je v zadnjem času postal "težak" – in kako bi mu lahko pokazal Božjo ljubezen?
4. Kaj zame pomeni Pavlova beseda: "Ljubezen nikoli ne mine"?
5. Kako se v naši skupnosti kaže dejavna ljubezen? Kje jo moramo ponovno obuditi?

7. Naloga za bratstvo

- **Skupno dejanje ljubezni:** obiščite bolnika, osamljeno osebo, brata ali sestro v stiski.
- **"Teden ljubezni v dejanju":** vsak dan si v skupnosti zastavite eno drobno dejanje dobrote.
- **Pisna hvalnica ljubezni:** vsak brat naj zapiše en stavek, kje v življenju vidi Božjo ljubezen in jih zberite v skupno molitveno hvalnico.

8. Sklep

Naj nas ta kateheza opomni, da se prava ljubezen ne meri po besedah, ampak po dejanjih. Ljubezen, ki izhaja iz Boga, ne pozna počitka. Vedno znova se dviga in začenja znova, ker je močnejša od utrujenosti, nepopolnosti in časa. In ne pozabimo »**Ljubezen nikoli ne mine.**« (1 Kor 13,8) Naj bo naše življenje pričevanje te večne resnice.

Sklepna molitev:

Gospod Jezus Kristus, učitelj in brat,
nauči nas ljubiti z dejanji in ne z besedami.
Naj v vsakem bratu in sestri prepoznamo Tebe.
Daj, da bi ljubezen, ki si jo položil v naša srca,
rasla, gorela in nikoli ne ugasnila.
Po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

Pesem:
Deni me.